

§ 5. Najniższe wynagrodzenie za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy, wypłacane pracownikom zatrudnionym w nie uspołecznionych zakładach pracy, nie może być niższe niż 1800 zł miesięcznie i odpowiednio nie niższe niż 9,20 zł za godzinę pracy.

§ 6. Zaleca się organizacjom spółdzielczym i społecznym odpowiednie zastosowanie przepisów uchwały w podległych jednostkach organizacyjnych.

§ 7. Traci moc uchwała nr 29 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1978 r. w sprawie podwyższenia najniższych wynagrodzeń pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 10, poz. 36).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1979 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

63

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 marca 1979 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu niektórych rozliczeń z budżetem państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym.

Na podstawie § 6 ust. 5, § 33 ust. 2, § 39 pkt 2 i § 46 ust. 3 i 5 uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej przemysłowych i budowlano-montażowych państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym (Monitor Polski z 1976 r. Nr 15, poz. 70 i Nr 27, poz. 118, z 1977 r. Nr 17, poz. 98 i z 1978 r. Nr 13, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1976 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu niektórych rozliczeń z budżetem państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym (Monitor Polski z 1976 r. Nr 32, poz. 138 i z 1978 r. Nr 26, poz. 92) otrzymuje następujące brzmienie:

„Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1976 r. (poz. 138).

SKALA PODATKU (OBCIĄŻENIA) OD FUNDUSZU ROZWOJU

Nadwyżka funduszu rozwoju ponad kwotę wyjściową (§ 7 ust. 1) w punktach	% podatku
do 1 punktu	85%
powyżej 1 do 2 punktów	90%
powyżej 2 punktów	95%

U w a g a

Obliczenia podatku według powyższej skali dokonuje się w sposób składany, oddzielnie dla każdej przedziałki skali.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od rozliczeń z budżetem wyników za pierwszy kwartał 1979 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

64

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 marca 1979 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi oraz granicznej kontroli dewizowej.

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 czerwca 1973 r. w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi oraz granicznej kon-

troli dewizowej (Monitor Polski z 1973 r. Nr 29, poz. 184, z 1975 r. Nr 14, poz. 83, z 1976 r. Nr 31, poz. 136, z 1977 r. Nr 22, poz. 113 i z 1978 r. Nr 14, poz. 48) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 64 ust. 1 skreśla się wyraz „pisemnego“,
- 2) w § 81 ust. 1 pkt 1 skreśla się lit. a),
- 3) w § 83 ust. 1 skreśla się pkt 1,

4) w § 84 ust. 1 wyrazy „kwoty poprzednio wywiezionej“ zastępuje się wyrazami „kwoty dozwolonej do wywozu“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

65

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 marca 1979 r.

w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych.

Na podstawie art. 8 ust. 4 i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 20, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Oddziały Narodowego Banku Polskiego przyjmują we wpłatach lub wymieniają w pełnej nominalnej wartości zużyte lub uszkodzone znaki pieniężne, jeżeli ich autentyczność nie budzi zastrzeżeń i jeżeli odpowiadają one następującym warunkom:

- 1) banknoty — jeżeli zachowały co najmniej 75% swej pierwotnej powierzchni i mają:
 - a) jedną z dwóch numeracji lub co najmniej 12 elementów obu numeracji,
 - b) przy zatarciu elementów graficznych — cechy umożliwiające rozpoznanie ich nominalnej wartości,
 - c) przy sklejeniu z części tego samego banknotu — jedną z dwóch numeracji oraz co najmniej trzy elementy pozostałej numeracji,
- 2) monety — jeżeli zachowały istotne elementy plastyczne.

2. Przez numerację rozumie się oznaczenie serii i numeru, a przez element numeracji — literę serii lub cyfrę numeru.

§ 2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego wymieniają w połowie nominalnej wartości przedstawiane oddzielnie do wymiany części banknotów, powstałe wskutek przecięcia lub rozdarcia i mające od 45 do 55% pierwotnej powierzchni, jeżeli ich autentyczność nie budzi zastrzeżeń.

§ 3. Oddziały Narodowego Banku Polskiego nie wymieniają uszkodzonych znaków pieniężnych, jeżeli cechy ich uszkodzenia uzasadniają podejrzenie, że uszkodzenie to zostało dokonane w celach przestępczych.

§ 4. Znaki pieniężne nie odpowiadające warunkom określonym w § 1 ust. 1 oraz znaki pieniężne, o których mowa w § 2 i 3, nie mają mocy prawnego środka płatniczego.

§ 5. Oddziały Narodowego Banku Polskiego mają obowiązek zatrzymywania za pokwitowaniem znaków pienięż-

nych nie odpowiadających warunkom określonym w § 1 i 2 oraz znaków pieniężnych, o których mowa w § 3, przedstawianych do wymiany lub przyjętych tytułem wpłaty. Zatrzymane znaki pieniężne oddziały Narodowego Banku Polskiego przesyłają do Centrali Narodowego Banku Polskiego w celu wymiany lub zniszczenia, a jeżeli istnieje podejrzenie, że zostały uszkodzone w celach przestępczych, zawiadamiają o tym właściwego miejscowo prokuratora lub jednostkę Milicji Obywatelskiej.

§ 6. Centrala Narodowego Banku Polskiego wymienia w połowie lub w pełnej nominalnej wartości uszkodzone banknoty, jeżeli mają co najmniej 30% pierwotnej powierzchni, a ich autentyczność nie budzi zastrzeżeń. Centrala Narodowego Banku Polskiego może odmówić wymiany, jeżeli ze stanu banknotów wynika, że brakujące części były lub mogą być oddzielnie przedstawione do wymiany.

§ 7. 1. Zatrzymane znaki pieniężne nie wymienione przez Centralę Narodowego Banku Polskiego podlegają komisyjnemu zniszczeniu.

2. Centrala Narodowego Banku Polskiego obowiązana jest zawiadomić właściwe oddziały lub bezpośrednio posiadaczy przedstawianych do wymiany znaków pieniężnych o decyzji komisyjnego ich zniszczenia wraz z podaniem jej uzasadnienia.

§ 8. Jeżeli ze względu na stan przedstawionych do wymiany znaków pieniężnych niezbędne jest przeprowadzenie ekspertyzy w celu ustalenia ich autentyczności lub wartości, Centrala Narodowego Banku Polskiego pobiera opłatę za tę czynność w wysokości 10% wartości nominalnej wymienionych znaków pieniężnych, nie więcej jednak niż 100 zł za sztukę. W uzasadnionych wypadkach Centrala Narodowego Banku Polskiego może odstąpić od pobierania tych opłat.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 maja 1963 r. w sprawie wymiany zużytych lub uszkodzonych znaków pieniężnych (Monitor Polski Nr 48, poz. 240).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1979 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*